

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

02 decembrie 2015

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

soluționînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Sîrbu Olga, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 4 împotriva Olgăi Sîrbu, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom”, în procedura planului cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică consumată, împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 10 septembrie 2015,

C O N S T A T Ă :

La 06 martie 2014, ÎMGFL nr. 4 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Olgăi Sîrbu, intervenient accesoriu SA „Termocom”, în procedura planului, cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică consumată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în baza contului personal deschis la ÎMGFL nr. 4, SA „Termocom” în procedura planului a livrat energie termică.

Menționează că pîrîta nu a achitat serviciile prestate, iar datoria formată la 30 septembrie 2013 constituie suma de 2 965,85 lei, fapt ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Susține că conform pct. pct. 10, 17 și 18 din Hotărîrea Guvernului RM nr.191 din 19 februarie 2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Solicită încasarea de la pîrîta a datoriei pentru energia termică consumată în sumă de 2965,85 lei și a taxei de stat.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chişinău din 15 aprilie 2015 acțiunea a fost admisă, s-a încasat de la Olga Sîrbu în beneficiul ÎMGFL nr. 4 datoria pentru energia termică în sumă de 2965,85 lei și taxa de stat în sumă de 270 lei, în total suma de 3235,85 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a menționat că pîrîta urmează să achite plata pentru serviciile prestate de către SA „Termocom” în procedura

falimentului conform legislației în vigoare, necătînd la faptul că apartamentul ce îi aparține este deconectat de la sistemul centralizat de încălzire, deoarece dînsa a recunoscut datoria față de reclamant prin faptul că a achitat periodic plățile pentru serviciile prestate.

La 22 aprilie 2015 și 15 iunie 2015, Olga Sîrbu a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd admiterea acestuia, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cît și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 septembrie 2015 s-a respins apelul declarat de către Olga Sîrbu și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 15 aprilie 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Olga Sîrbu a declarat recurs prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 10.09.2015 și a hotărîrii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 15.04.2015 cu emiterea unei noi hotărîri prin care cerințele reclamantului să fie respinse ca fiind neîntemeiate. Totodată, a mai solicitat recurenta ca suma în mărime de 270 lei, pentru achitarea taxei de stat inclusă de reclamant în factura prestată de ÎMGFL nr. 4 să fie anulată. De asemenea, a solicitat Sîrbu Olga încasarea cheltuielilor de judecată din contul reclamantului (în total) suma de 402 lei.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 10.09.2015 a fost recepționată de către recurentă la data de 15.09.2015. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 07.10.2015 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

În motivarea cererii de recurs, recurenta a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Sîrbu Olga asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Sîrbu Olga ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Sîrbu Olga se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea